Ч. 216 (12.8[illegible]) — Львів, неділя 27. вересня 1931. — Pocztowa opłata [illegible] ryczałtem. — Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

✝

Михайло Галущинський

почесний член і голова Т-ва „Просвіта", б. перший командант і організатор Українських Січових Стрільців (УСС), б. директор української гімназії в Рогатині, б. заступник голови „Рідної Школи", б. голова Т-ва „Молода Громада", член Надзірної Ради кооперативи „Український Театр", член Надзірної Ради Т-ва взаїмних обезпечень і кооп. Банку „Дністер", член Управи „Т-ва опіки над українськими еміґрантами", б. член Надзірної Ради Видавничої Спілки „Діло", член Ц. К. й Екзекутиви Українського Національно-Демократичного Обєднання, б. сенатор і віцемаршал сенату,

посол і заступник голови Української Парляментарної Репрезентації

помер після пятиденної важкої недуги в год. 2·30 ранку в пятницю 25. вересня ц. р. Похорони відбудуться в неділю, 27. вересня в год. 2. пополудні з дому жалоби при вул. Чарнецького ч. 24.

Львів, 25. вересня 1931.

Над будинком „Просвіти", у самому центрі Львова, в найживішому осередку українського національного життя, повис знову чорний прапор, символ жалоби і смутку, яким покрився цілий наш край наслідком смерти голови „Просвіти" Михайла Галущинського. Бо кому на галицькій і волинській землі невідома постать Покійника? У чиї уха не відбилося це імя? І вороги і приятелі бачили в Покійному небуденну індивідуальність, бачили чільного діяча українського національного табору. З Покійним сходить у могилу жива частина історії галицького народу за останніх 30 літ, тобто за час одного людського покоління, жива частина тієї історії нашого життя, в якій Покійний був співтворцем, подекуди й керманичем. Передчасна смерть на превеликий жаль не позволила Покійному кинути на папір для майбутніх поколінь усіх споминів про свою творчу працю на найріжнородніших відтинках громадського фронту, дарма що Він приготовлявся до списання таких споминів. Громадська праця абсорбувала Його все до тої міри, що вимоги приватного життя відходили на задній плян. Жив Покійний незвичайно скромно, просто анахоретично, бо Його душа і серце були вражливі не на свої, але передовсім на загально-громадські потреби. Втрата Михайла Галущинського для українського національного життя є одним з найважчих ударів, які Його навістили останніми часами.

Покійний Михайло Галущинський уродився дня 26. вересня 1878 р. в селі Звиняччі, чортківського повіту, де Його батько був священиком. Середню школу покінчив у Тернополі, де належав до славної в історії початків нашого національного відродження, тайної тоді „Студентської Громади". Університетські студії відбув у Львові та Відні. Був одним з організаторів і референтів першого українського студентського віча, яке перед війною заініціювало було важку, жертвенну і довгу боротьбу за український університет у Львові. Крім того був головою студентського Т-ва „Академічна Громада" у Львові, а в часі віденських студій головою славного Т-ва „Січ".

Після скінчення студій присвятився учительському званню в середніх школах. Від 1904 до 1909 р. був учителем гімназії у Золочеві, де розвинув великанську працю в повіті, поборюючи послідовно, пляново і рішучо здавна вкорінене там москвофільство. У Золочеві виявився надзвичайний орґанізаційний талан Покійного. Він сходив пішки цілий золочівський повіт, позасновував там численні читальні „Просвіти" та виголосив у них сотні популярних викладів на загально освітні теми. Його заходами повстала в Золочеві перша у нас прилюдна бібліотека-випозичальня. Але в часі праці Покійного в Золочеві унагляднився в Нього крім орґанізаційного ще й великий педаґоґічний талант. З уваги на цей останній Українське Педаґоґічне Т-во покликало Його на становище директора української приватної гімназії у Рогатині. Ставши директором тієї школи, Покійний поставив її як під педаґоґічним так і під внутрішньо-орґанізаційним оглядом на небувалу не тільки в нас, але й у наших сусідів висоту. Вся прилюдна шкільна й громадська як українська так і польська опінія однодушно признала цю ґімназію зразковою. Галицька Краєва Шкільна Рада признала Покійного виїмковим і зразковим директором та доручувала Йому кілька разів виголошувати наукові реферати на педаґоґічні теми для всіх директорів галицьких середніх шкіл, а попри те ще й інформаційні реферати для тієїж авдиторії про устрій та методи навчання в рогатинській українській ґімназії. Деякі з тих рефератів були друковані й у фахових польських журналах. Попри педаґоґічну проявив Покійний у Рогатині й Рогатинщині величезну заг.-громадську працю, зокрема на освітньому полі. Вже там почав Покійний віддаватися теоретичним і практичним студіям над справами позашкільної освіти. Вислідом тих праць було зорґанізування першого в нас (на цілій нашій національній території) т. зв. селянського університету в Черчу (вищі загально-освітні курси).

Вибух великої війни у 1914 р. відкрив і започаткував у житті великого Покійника нову добу. Він став на чолі і був першим командантом Українського Леґіону (Українських Січових Стрільців), які відіграли загально відому позитивну ролю в переломових часах наших національно-визвольних змагань.

Після розвалу Австрії попав у один з польських таборів для інтернованих (за Австрії в останніх її днях займав військове становище в Зах. Галичині), а вирвавшись звідтам осів у Львові, де став одним із чільних діячів Українського Горожанського Комітету, що опікувався й давав поміч українським політичним вязням та інтернованим. На тому становищі розвинув з головою того комітету д-ром Степаном Федаком незвичайно рухливу та відповідальну працю. У Комітеті працював аж до його зліквідування. Попри те працював тоді у Головній Управі „Рідної Школи" та в Головному Виділі Т-ва „Просвіта".

У квітні 1923 р. по смерти пок. Івана Кивелюка став головою Т-ва „Просвіта" і пробув на цьому становищі до кінця життя. В осени 1921 р. після атентату молодого С. Федака на львівського воєводу попав у тюрму, в якій просидів кругло два місяці. У 1924 р. усунули Покійного з державної служби в українській ґімназії за те, що на учительській конференції запротестував проти розпорядків Кураторії Львівської Шкільної Округи, якими обмежено права українських шкіл. З державної служби усунули Покійника з тим, що позбавили його права на емеритуру. Доперва шляхом кількалітного судового процесу вдалось Покійному дійти до малої емеритури.

Стративши державну посаду, Покійний віддався цілковито освітній праці у „Просвіті". Попри теоретичну роботу над проблемами позашкільної освіти, публіковану в періодиках Т-ва, кинувся у вир орґанізаційної праці. Він обїхав усю українську національну територію в Польщі, виголосив тисячі викладів у найріжнородніших місцевостях і сотки святочних промов при всяких нагодах, зокремаж на освітніх святах і академіях. А був Покійний без сумніву одним з найкращих промовців, яких носила наша земля.

Та велике замилування до громадських справ не обмежили і в тому часі діяльности Покійного виключно тільки до „Просвіти". Він став одним з основників і керманичів кооперативи-випозичальні книжок „Ізмараґд". Він був діяльним членом і членом Надзірної Ради кооперативи „Український Театр". Він був першим головою Т-ва „Молода Громада". Він був і членом Надзірної Ради Видавничої Спілки „Діла". Він накінець належав до всіх українських установ, що мали загально-громадський характер, а при тім мали якунебудь творчу стичність з національно-культурними інтересами українського народу.

Будучи незвичайно чутливим і вражливим на всякі прояви громадського життя, забирав прилюдно, на сторінках преси дуже часто голос у всяких злободневних питаннях. Був одним з найкращих і найцінніших співробітників „Діла", а попри те розсилував свої статті на сторінках усіх інших українських, національних орґанів преси. До останніх часів був головою Української Видавничої Спілки, що видає місячник „Літературно-Науковий Вістник", на сторінках якого опублікував не одну свою цінну працю на освітні теми. Ювилейні Загальні Збори „Просвіти" в 1929 р. іменували Покійного своїм почесним членом за всю працю і всі заслуги для українського народу на всіх ділянках життя.

Не нехтував Покійний і такою відповідальною ділянкою нашого життя як національна політика. І тут був активним і тут проявляв багато енерґії та якнайкращої волі, і тут стояв усе на сторожі національних українських цінностей та здобутків. Це передвоєнний член Української Національно-Демократичної Партії, перебув з нею усі великі й світлі моменти так само як найприкріші хвилі національного лихоліття. Вірний їй, здисциплінований та повний почуття великої відповідальности, виконував безапеляційно все, що Йому партія доручала. Від 1925 р., тобто від повстання Українського Національно-Демократичного Обєднання був членом Центрального Комітету і членом Екзекутиви. У 1928 р. при виборах партія висунула Його кандидатуру на посла до варшавського сойму. Його й вибрали послом зі станиславівської виборчої округи. Одначе тоді з доручення партії посольський мандат зложив, а приняв натомість мандат до сенату. Як сенатор, став віцемаршалом сенату. У важкі дні минулої осени й минулорічних трагічних подій після арештування цілого партійного проводу був одним з тих, що, наражуючи своє здоровля та особу, проявляв найбільше ініціятиви у боротьбі з лихом. При виборах минулої осени припав Йому посольський мандат із станиславівської округи, який Покійний приняв та став одним із заст. голови Парл. Репрезентації, але не раз і не два заявляв в УНДО, що хоче цей мандат зложити до розпорядимости партії наслідком неперебірчивої та негідної наґінки деяких одиниць зпоза партії проти особи Покійника. Нема сумніву, що важко пережиті Покійним минулорічні події, як і деякі факти після них, а далі і згадана наґінка маловідповідальних одиниць проти Його особи в великій мірі підінтенсифікували розвиток недуги, яка й загнала цього великого і світлого громадянина, великого, жертвенного патріота, а до того людину з золотим серцем у могилу. В. Й. П.

Пляни і дійсність.

Виконування „пятилітки“ в ССРР.

В статті на подібну тему в „Ділі“ з дня 15. травня ц. р. названо радянську „пятилітку“ **імпровізацією.** Що так є, стверджують оголошені в останніх числах „Економіческой Жізні“ дані про продукцію радянської тяжкої промисловости в першім півроці ц. р. Згідно з цими даними випродуковано в ССРР за той час 2,350.000 чугуна, 2,609.000 тон сталі та 1,917.000 тон готових залізних продуктів.

Оскільки порівнаємо ті дані дійсної продукції, з даними продукції плянованої оголошеними Вищою Радою Народнього Господарства на початку ц. р., то **розбіжність поміж ними є дуже велика.** Продукційний плян на перший пірвік ц. р. виконано в тяжкій промисловости ледви до 58 проц. Взагалі дійсна продукція тяжкої промисловости в першім півроці ц. р. у відношенні до такого самого періоду м. р. зменшилась в ділянці чугуна на 1,3 проц., в ділянці сталі на 13 проц. та в ділянці готових залізних продуктів на 31 проц.

Згідно з пятиліткою продукція чугуна в ССРР повинна осягнути в 1933 р. найменше 17 міліонів тон. Тимчасом **пятилітка вже в цім році цілковито заломалась.** Невиповнення пляну в самій тільки металюргії виносить 42 проц., те саме явище виступає і в інших ділянках радянської промисловости. Зрештою сучасна продукція ССРР не лише не виказує виповнення пляну, але навіть зменшається у відношенні до минулого року. Все те доказує нереальність пятилітки і... хіба тільки імпровізаційні здібности керманичів радянського народнього господарства.

Радянський уряд, створюючи цілу низку стало доповнюваних (читай збільшуваних) продукційних плянів помилився в своїх обчисленнях на — 42 проц. Тимчасом автор цеї статті вибрав при своїх обчисленнях*) один з перших радянських продукційних плянів, зазначуючи, що є він можливий до переведення. Плян цей виконано 90—98 проц., себто помилка виносить заледви 2 проц.

Це заломання пятилітки пояснює „Економіческая Жізнь“: **браком механізації підприємств, дезорганізацією транспорту** (а тим самим неточністю постачання сирівців для тяжкої промисловости), та **злою фінансовою господаркою підприємств.** Одначе найважнішою причиною заломання пятилітки вважає цей начальний економічний орган ССРР **злу організацію праці у промисловости.** В ССРР є тепер недостача технічних сил та кваліфікованих робітників. Взагалі в ССРР є у робітників **тенденція до втечі з промислу** (флюктуація робітників за 5 місяців ц. р. виносила 48,3 проц.), на що впливає поганий апровізаційний та мешканевий стан.

Це все тільки посередні причини, бо на нашу думку, головною причиною заломання пятилітки є **неплянсвість у кермуванні народнім господарством держави,** яка проявляється в розбіжности поодиноких галузей народнього господарства поміж собою. Радянський уряд форсує експорт, підчас коли людність Союзу голодує, творить нові пляни, зовсім не оперті на торговельній калькуляції (будує на Уралі 2 металюргічні підприємства, з яких одно не має в промірі 2.000 км. вугілля, а друге залізних руд) та вкінці переводить „індустріялізацію“ всупереч рільничій структурі Союзу.

Не треба бути пророком, щоби можна твердити, що продукція радянської металюргії в 1933 р. не перевищить першого пляну „Главчермета“, який виносить для чугуна 6,395.000 тон, для сталі 6,731.000 тон та для готових залізних продуктів 5,255.000 тон. В кожному випадку вище подані числа будуть ближче правди, ніж плянована в теперішньому часі продукція чугуна на 17. міл. тон. Про це переконаємося при кінці пятилітки.

Евген Чехович.

*) Стаття з дня 20. вересня 1930 р. в числі „Hutnik“ п. н. „Stan Hutnictwa Żelaznego Z. S. R. R.“

Австрія виконує женевські зобовязання.

Австрійський уряд повідомив фінансовий комітет Ліґи Націй, що на т. зв. Головній Комісії австр. Національної Ради прийнято одноголосно слідуючу постанову:

„Наслідком ощадностей характеру особового й річевого, видатки у бюджеті на 1932 рік будуть знижені щонайменше до суми 1900 міл. шилінгів. Крім того бюджет передбачує 100 міл. на покриття короткоречинцевих кредитів. Прибутки будуть преліміновані щонайменше на суму 2 міліярдів шил. Також в 1933 році бюджет візьме під увагу 100 міліонів шил. на покриття короткотермінових кредитів. Ще в 1931 році заведеться ощадности на бодай 35 міліонів шилінґів.

Тою одноголосною постановою виконано передумову женевського фінансового комітету для підтримки австрійських позичкових заходів. Австрійський уряд зрезиґнував з пляну перевести знижку урядничих платень шляхом „примусового розпорядку“ й включає цю акцію до бюджетового прелімінаря. Цей останній, з вищенаведеними напрямними, ввійде в найближчому тижні на пленум Національної Ради (парляменту), де буде безумовно у швидкому часі прийнятий.

Перед переворотом на Угорщині?

Від останньої зміни кабінету графа Бетлена на кабінет графа Каролія, не вгавають вістки про можливість поважних політичних заворушень на Угорщині. Згадану зміну переведено, як відомо, під натиском Франції, щоби відірвати Угорщину зпід впливів Німеччини, які особливо виразно проявилися підчас останньої історії з австро-німецьким „аншлюсом“ (митною унією). Німецький фінансовий крах погіршив господарську ситуацію Угорщини ще дужче і примусив її бути послушною бажанням Франції. А проте зміна уряду не принесла — бодай покищо — ґрам великої полекші. Чеські часописи впевняють, що мадярський уряд не має грошей на виплату урядовцям на день 1. жовтня і що великі приватні підприємства не є у кращому положенні. Торговельне життя зовсім завмерло. Йдуть лише масові закупи харчів — з остраху перед революцією.

Військовий міністр Гембеш заявив, що нічого боятися заворушень, бо військо, жандармерія і поліція є приготована на всякий випадок. Цим дав він пізнати, що уряд здає собі справу з неспокійних настроїв. З другого боку не є виключено, що самі урядові кола перебільшують небезпеку ситуації і пускають тривожні поголоски, щоби мати нагоду проклямувати військову диктатуру. В усякому разі — Угорщина може швидко пережити поважні дні.

—o—

Непевна ситуація на Далекому Сході.

Про події на Далекому Сході у конфлікті між Японією і Китаєм доходять звістки ріжного характеру, інколи цілком взаїмно собі суперечні. Ці суперечности не дозволяють скласти ніякого ясного образу ситуації, при чому на перший плян виринає питання не території, яку вже зайняли японці та ще можуть зайняти, а тих чинників, які стоять за кулісами цілої акції.

Щодо інтервенції Ліґи Націй, то одна телеграма каже про рішуче відкинення японським урядом посередництва Ліґи Націй, яка — мовляв — не є в даному випадку компетентна інґерувати, — з другогож боку чуємо, що японський делеґат при Лізі Націй має дістати уповноваження, на основі яких має лагодити конфлікт з делеґатом Китаю під авспіціями Ліґи. Японський посол у Вашингтоні нібито повідомив американський уряд, що Японія приймає надалі інтеґральну приналежність Манджурії до Китаю і що тут іде лише про військові конфлікти льокального характеру, з другого боку читаємо про відплив на китайські води великих одиниць японської воєнної фльоти й про іменування бурмістром Мукдену якогось японського полковника, що нібито — як впевняють китайці — є відомим приклонником японсько-китайської війни, що вирішилаб усі спірні проблеми (м. ін. і Манджурії).

Неясним є також становище Совітів. Радянська преса вживає весь час надзвичайно стриманого тону, коли говорить про акцію японців, зате накидається лише на Ліґу Націй і її безсильність та на „імперіялізм капіталістичного світа“. Таємна конференція між членами рад. уряду в Москві й японським послом скріплює підозріння, чи може Москва не є в тихому порозумінні з Японією, щоби використати нинішню глибоку внутрішню крізу Европи й Америки та перевести поділ Манджурії актами військової окупації. Але тут-же читаємо про можливість російсько-японського зудару на випадок, коли японські частини ввійдуть до Харбіна, який є вузловою стацією східньо-сибірської залізниці, одної з найважніших артерій СРСР.

Тут знову вперто втримується звістка, що поміж японським урядом, як політичною владою, та вищими військовими колами нема гармонії і що командування японських військ у Манджурії не підпорядковується наказам політичних чинників у Токіо. Колиб це було правда, тоді осередком найцікавіших — і рішаючих — подій сталоб само Токіо, в якому уряд мусів би боротися за втримання свого авторитету. Т. зв. військова партія грала в Японії завжди деяку ролю, що дала себе відчути м. ін. у справі морського порозуміння між Японією, Англією і Америкою. Знаємо з всесвітньої історії, що націоналістично настроєні старшини генерального штабу спричиняли нераз вибухи величезних міжнародних конфліктів.

Так, як нині представляється японсько-китайський конфлікт, — він може бути тою великою хмарою, з якої впаде лише розмірно дрібний дощ (смерть навіть тисячів вояків і цивільного населення не має для східних народів ніякого значіння, — так само дрібне пересунення політичних впливів на якомусь вирізку безкраїх просторів!), — а може теж спричинити потоп, що загорне три частини світа.

З волинської хроніки.

ПЕРШИЙ НАРОДНІЙ ДІМ НА ЛУЧЧИНІ.

Дня 20. вересня відбулося посвячення й відкриття першого на Луччині Народнього Дому в с. Боголюбах. На це національно-культурне свято прибули з Луцька представники всіх повітових організацій. Бачили ми також на ньому представників дооколичних сільських кооператив, Просвіт і кружків „Сільського Господаря“.

Представники як повітових, так і сільських організацій прибули просто до церкви, де урочисту Службу Божу правив свящ. Ясинчук українською мовою при гарному співі місцевого хору, що робило на присутніх миле й зворушливе враження. Це враження збільшував самий внутрішній вигляд церкви: вгорі довкола стін виписана українською мовою ціла молитва „Отче наш“, а на передній стіні й деякі інші написи релігійного характеру.

По закінченні Служби Божої відбулася процесія до Народнього Дому. Величава була картина: гарна погода, маси народу, в повітрі повівають хоругви, попереду співає хор, а позаду оркестра з Жидичина приграває „Боже Великий Єдиний“.

Але ось і Народній Дім. Стоїть він на високому місці посередині села. Та лише частина зібраних знайшла місце в досить великій салі. Отець Ясинчук перевів посвячення Дому, а на закінчення сказав слово про звязок кооперації з християнською любовю ближнього.

Почалася світська частина свята. На сцені засіла президія академії: голова філії „Просвіти“ п. Чмелюк, голова кооперативи п. Журавський і голова Кружка „Сільського Господаря“ п. Ковальчук — усі місцеві селяни. Голова філії „Просвіти“, як найстаршої організації в селі (працює вже 10 років), відкрив академію гарним селянським словом. На підставі згоди представників повітових організацій перше привітальне слово було дане представникові найстаршої організації в повіті — повітової „Просвіти“ — п.

Ев. Петриківському. Далі витали боголюбчан голова філії „Сільського Господаря“ п. В. Островський, інспектор РСУК Л. Кобилянський, директор „Українбанку“ п. Ів. Бондарук, представник „Маслосоюзу“ інж. Т. Залуцький, від студентів п. Нищий, керманич місцевої школи п. Філіпов, від кооперативи в Киверцях п. Ліхтанський, від двох кооператив і філії „Просвіти“ в Жидичині п. П. Бондарук, від кооператив повіту ревіз. п. Бохонюк. Після привітань студент п. Ів. Подригуля прочитав коротку історію культурно-освітньої і господарської праці в с. Боголюбах — скромний, але такий зворушливий літопис змагань цього села. На закінчення академії голова п. Чмелюк запропонував вшанувати вставанням память місцевого діяча бл. п. С. Новаківського.

Після академії місцевий драматичний гурток виставив песу В. Островського „Кооператори“. В часі другого антракту присутні викликали автора на сцену й витали його рясними оплесками.

Підчас перерви місцеві громадяни запросили гостей на перекуску, яка пройшла в милій гутірці. А тимчасом молодь розпочала забаву в своїй новій салі.

Треба зазначити, що всю працю в Боголюбах ведуть самі селяни, але душею її є студент п. Ів. Подригуля, який багато причинився до повстання Народнього Дому й до останнього свята. Урочисте відкриття Народнього Дому в Боголюбах, здвигненого в часі господарської кризи скромними засобами села, є для інших сіл живим доказом того, як багато можна зробити по селах Волині для культури й добробуту навіть у наших специфічних умовинах.

Гість.

З українського життя за океаном.

Нова перемога церковної пісні.

Один з найбільших світових часописів, „Шикаґо Дейлі Трибюн“, уладив у м. Шикаго з нагоди музичного фестівалю змагання хорів місцевих, а також з сусідніх пятьох стейтів. Усі хори мали відспівати одну загальну конкурсову точку, а саме марш з опери „Тангайзер“ Ваґнера, а другу точку, яку хто хотів. Змагання відбулися в такому порядку, що 21. серпня станули до конкурсу хори м. Шикаго. В цих змаганнях перше місце заняв український хор під управою диригента Л. Сорочинського. На другий день (22. серпня) станули до змагань хори з 5 ріжних стейтів, з яких кожний у своїм стейті вибився на перше місце. І тут жюрі признало перемогу українському хорові. Як другу точку співав наш хор „Ой рано, рано“ Ступницького. Пізніше український хор співав для слухачів, яких було до 140.000 душ; цей виступ, як і попередній, передавали також через радіо. Як нагороду українські хори дістали золоті медалі, а диригент п. Л. Сорочинський дорогу диригентську паличку.

Виступ школи Авраменка в Шикаґо.

Школа українських народніх танків і балету п. Василя Авраменка подвоїла свою працю у підготовленні 500 танцюристів до великого виступу, який відбудеться в шикаговській опері в неділю 8. листопада. Небаром почнеться розпродаж білетів на цей величавий виступ.

Признання для українських дітей і вчителя в Канаді.

Переїздячи канорський округ, судді Канадійської Національної Залізниці загостили до школи Паплер Спринґ, де вчителює українець Михайло Охітва. Діти із згаданої школи так гарноописалися в українських та англійських співах, що дістали спеціяльну похвалу від д-ра Морея, президента саскачеванського університету. Д-р Морей сказав, що він зовсім певний, що якби діти згаданої школи взяли участь у музикальнім фестивалі в Ріджайні, то вони дістали би спеціяльну нагороду за такий знаменитий спів. Д-р Рос сказав, що переїзджаючи ріжні місцевости ріжних народностей, він не чув ще такого гарного діточого співу. Діти співали на чотири голоси.

Український Річник на 1931 рік в Канаді.

Журнал „Ди Ню Канедіен“, що його видає „Національна Преса“ у Вінніпеґу, присвячений майже виключно українським справам. З того журналу довідуємося, що Злучене Т-во Української Молоді в Канаді видало перший „Український Річник“ (Юкрейніен Ір Бук) на 1931 рік. Цей річник товариство присвятило мейорові міста Вінніпеґу Р. Г. Веббові й окрема делегація товариства вручила йому перший гарно оправлений примірник. Посадник Вебб нераз уже виявив свою приязнь для українців.

Сестри Василіянки перейшли провід української школи в Ню Йорку.

Нюйоркська українська школа, приміщена при українській католицькій церкві св. Юра в Ню Йорку, перейшла з початком цього шкільного року під управу СС. Василіянок. Учать тепер кваліфіковані учительки з рідного краю й Америки, а саме: сестри Альойзія і Альберта. Вони обняли нижчі кляси, а вищі є проваджені, як дотепер, під проводом п. А. Микитяка.

Помер українець, учитель у Бразилії.

З бразилійського українського тижневика „Праця“ довідуємося, що в громаді Маркондес, провінція Парана, помер 27. липня українець учитель Семен Кокоруза, проживши 52 роки. Покійний був добрим українцем і щирим робітником. Дуже багато читав і працював над собою. Тому 10 літ здав державний іспит на бразилійського вчителя. Своїх двох синів післав до торговельної школи в Санта Катаріна. На похороні, не зважаючи на дощ, було багато місцевого і позамісцевого українського громадянства. Були ученики Покійного і члени читальні „Просвіти“, якої він був головою довгі роки.

Зміни в українських ґімназіях.

Директором української академічної ґімназії у Львові іменований дефінітивно д-р Денис Лукіянович, б. директор української ґімназії в Перемишлі, опісля б. візитатор середніх шкіл. Дотеперішній управитель академічної ґімназії у Львові проф. Северин Леців іменований візитатором середніх шкіл львівської округи. Одночасно довідуємося, що управителем української ґімназії в Перемишлі став професор тоїж ґімназії Дубляниця. Обсада дирекції філії академічної ґімназії у Львові з приводу переходу дотеперішнього управителя проф. Яр. Вербицького на емеритуру покищо не рішена.

Ухвали конґресу Лейбуристів.

„Дейлі Геральд“ повідомляє, що Конґрес партії Лейбуристів, який збереться 5. жовтня з. р. прийме такі ухвали: 1. Вороже становище до протекційного мита. 2. Громадянська контроля банків і зрівноваження фінансів. 3. Плян відбудови промислу й рільництва. 4. Зниження відшкодувань і воєнних довгів шляхом міжнароднього порозуміння. 5. Підсилення ідеї спокійними шляхом акції найшвидшого розброєння.

Прем. Ляваль і мін. Бріян відвідають Гінденбурґа.

Бюро Конті повідомляє, що прем. Ляваль і мін. Бріян просили, щоби їх прийнято на авдієнції у президента Німеччини Гінденбурга.

Вибори в Юґославії.

З Білгороду повідомляють, що король підписав 23. ц. м. декрет про нові вибори до югославянського парляменту на день 8. листопада ц. р. Надзвичайна сесія парляменту буде скликана на день 7. грудня н. р. Постанова нової конституції вимагає, щоби [illegible] парляменту відбулася дня 20. жовт[illegible] року, тому скликують парлямент на надзвичайну сесію, бо з огляду на спізнені вибори звичайна сесія неможлива.

Студентські справи.

В СПРАВІ СТУДІЙ В ЛЮБЛИНІ.

В доповненні до моїх недавно оголошених у „Ділі“ інформацій в справі студій в люблинському університеті (бо багато зголошується до мене в цій справі) додаю: Документи особисті потрібні такі: свідоцтво зрілости, метрика хрещення, свідоцтво моральности (оскільки була однорічна бодай перерва в студіях), 4 фотографії, документ відношення до війська. Як хтось перепав при іспиті на іншім університеті, може бути принятий лише на інший факультет, а на той сам факультет тільки по здачі на тім університеті, на якім студіював. Приймають тут усіх христіян (отже й православних і кальвінів). До подання купується тут друки і виповняється їх. Для певної певности найкраще приїхати особисто. На гуманістиці є ще й група педагогічна. На економічноправний можна записатися і без латини.

В. Вишнеснюк,
Люблин, ул. Грубешовска ч. 20.

В СПРАВІ СТУДІЙ В БЕЛЬҐІЇ.

Одержуємо такого листа:

Хвальна Редакціє! Просимо видрукувати у Вашім часописі осьщо: Укр. Нац. Рада в Бельґії дістає запити з краю в справі бельгійських високих шкіл, які мали би давати студентам ріжні пільги під умовиною відслуження за це в бельгійських кольоніях. Цим повідомляємо заінтересованих, що подібних шкіл в Бельґії нема і ніколи не було. Невідомо ким ширені чутки зовсім безпідставні. Одержання посади в Конго не лише для чужинців, але і для бельгійців дуже утруднене і числити на нього нам, українцям, не можна бодай під виміщою знамю.

ЗА УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ РАДУ В БЕЛЬҐІЇ:

Дм. Андрієвський, голова. *М. Трач*, секретар.

ЩЕ В СПРАВІ ВПИСІВ НА ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ ВІДДІЛ ПОЗНАНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

З тої причини, що на 150 місць вплинуло тільки 90 подань, продовжено час вношення подань до 30. вересня. Оскільки вплинулоб неповне число подань, тоді без вступного конкурсового іспиту всі петенти будуть приняті. В противному разі відбудеться конкурсовий іспит дня 1. жовтня з математики або фізики (до вибору), до котрого всі кандидати мусять особисто ставитися.

Луцький Роман, прес. реф. Г. С. У. в Познані.

НА УВАГУ СТУДЕНТАМ У БРНІ.

Чеський консулят вимагає тепер від кожного, хто вибирається на студії до ЧСР без огляду на те, чи їде перший раз чи ні, слідуючих посвідок: 1) стан маєтковий родичів; 2) кілько дітей мають на удержанні; 3) чи не залягають з податками; 4) посвідка, що ро[дичі] і як високо є оподатковані. Всі посвідки мусять бути потверджені урядовими чинниками, по[винні] бути потверджені скарбовим інспекторатом. Звертається увагу всім товаришам, щоби не легковажили справи посвідок, бо без них не дістануть „візум“. Управа пригадує також, що 1. жовтня п. р. починається підготовчий курс „нарисної геометрії“. Вступні іспити можна складати в кількох речинцях, на німецькій техніці найдальше до 21. листопада, а на чеській до 30. листопада.

Товаришів, що вибираються на медичний факультет, повідомляємо, що вписи почалися 23. цього місяця. Документи потрібні до вписів просимо негайно присилати на адресу: Укр. Студ. Спілки найдальше до 24. ц. м. На остемпльовання прохання слід залучити 10 кор.

Українська Студентська Спілка в Брні.

ТОРГОВЕЛЬНІ І КООПЕРАТИВНІ КУРСИ.

Як з оповісток в часописах довідуємося, в початком жовтня починається одинадцятий рік праці на торговельних і кооперативних курсах нашої одинокої Торговельної Школи у Львові.

Як один з найстарших слухачів цих курсів, вдячний за науку, яка дала мені гарне становище в однім з наших кооперативних централь, уважаю своїм обовязком в нинішніх таких важких часах для нашої молоди звернути її увагу на ці курси.

Є вони двоякі: один для тих, що покінчили бодай шість кляс середньої школи, другий для абітурієнтів. На обох курсах вчать усіх торговельних предметів, як книговодства, ділової переписки, купецьких рахунків, науки про торговлю, економії, господарської географії, стенографії та світових мов.

На курсі абітурієнтів вчать ще політичної аритметики і науки торговельного та промислового закону.

Крім цього подають на обох курсах науку кооперації, а саме історію і теорію кооперації та організації кооператив. Це відріжняє корисно наші курси від інших того роду установ, бо завдяки науці кооперації наші курси стають спеціяльною школою, яка дає освіту співробітникам наших кооператив.

Як зачуваємо, є намір поширити ці курси на другий рік виключно кооперативного знання. Колиб це сповнилося, то ми придбали би Школу, якої потребу віддавна відчуває наша кооперація, бо того роду установи нема в цілій Польщі.

Львів, 25. вересня 1931.

Юліян Галяревич,
секретар „Народної Торговлі".

ОСТАННІ ВІСТИ

ЗА ВІДІБРАННЯ ПОМОРЯ ПОЛЬЩІ.

Паризький кореспондент „Курера Варшавского" повідомляє, що „Дейли Герелд" і франц. „Oeuvre" обговорюють справу польського Помор'я. В „Oeuvre" Торе пише, що годі не бути прихильником ненарушности кордонів, та треба, щоби Німеччина бодай на короткий час здержалася від домагання ревізії польських кордонів. „Дейли Герелд" повідомляє з Вашінгтону, що през. Гувер бажає, щоби Німеччина бодай покищо не домагалася ревіндикації польського Поморя, бо це суперечить політичній стабілізації Европи та її госп. уздоровленню.

Б. ПРЕМ. СКЖИНСЬКИЙ ЗГИНУВ ТРАГІЧНОЮ СМЕРТЮ.

На самоходовім шляху Кротошин-Острів Великопольський згинув підчас авт. катастрофи наслідком контузій бувш. прем. Ол. Скжинський. Він виїхав був на лови біля Ченстохови з полк. Моравським, військом аташе при посольстві в Берліні. Автом кермував полк. Моравський. Він хотів вимнути однокінний віз і авто перевернулося у рів. Ранений був теж стрілець Шиманський.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ В КРАКІВСЬКОМУ ВОЄВІДСТВІ І НА ШЛЕСЬКУ.

Ріка Никулина залила кілька домів у Райчі. Ріка Скава залила шлях між Маковом і Сухою і частину сухоцької громади і нижче положені частини Макова. Загрожені 2 деревляні мости під Йондановом, Ожельцями, 2 в Макові і 2 в Сухій. Вода залила заліз. шлях Вадовиці Суха, в Зембрицях під водою 20 домів. Комунікація перервана з причини зірвання мосту. Ріка Раба й Мшанка загрожують заливом шляхів до Любомира. комунікація Краків-Закопане перервана. Ріка Каминиця Новобьовська залила нижче положені части Нового Санчу, комунікація з Криницею припинена, Дунаєць дальше прибирає. В бєльському повіті прибрала Висла й залила 80 будинків, під Струменем підмила охоронний вал і його направляє пожежна сторожа. Іловниця залила шлях між Загребком і Лігожою, вилила теж Ясеничанка. Не зважаючи на брак дальших дощів ріки дальше прибирають й залили кілька сіл і містечок: Задубниці, Мислowиці, Ольшина, Велике Село, Куруки, Смолиці, Збитковиці, Живець, Заріче і Струмень. Разом залила повінь 700 домів і позбавила мешкання кілька тисячей людей.

СНІГ НА 3 І ПІВ МЕТРА.

У словацьких Татрах упав великий сніг. Біля Смоківця доходить до 1 м. висоти, в долинах Замків до 2 і пів м., а навіть 3 і пів м.

Після смерти Мих. Галущинського.

ЖАЛІБНЕ ЗАСІДАННЯ ЕКЗЕКУТИВИ УНДО.

В пятницю, 25. вересня ц. р. в 5. годині пополудні відбулося жалібне засідання Екзекутиви Українського Національно-Демократичного Обєднання, присвячене памяти Покійного члена ЦК УНДО і посла Михайла Галущинського. Засідання відкрив ред. Василь Мудрий. Він-же виголосив і коротку жалібну промову, присвячену памяти незабутнього Покійника, яку учасники вислухали стоячи.

ЖАЛІБНЕ ЗАСІДАННЯ ГОЛ. ВИДІЛУ Т-ВА ПРОСВІТА".

В пятницю в 7. год. вечором, 25. ц. м., відбулося жалібне засідання Головного Виділу Т-ва „Просвіта", присвячене в цілости памяти свого Голови Пок. Михайла Галущинського та похоронам його тлінних останків. Жалібну промову виголосив на засіданні проф. д-р Іван Брик. Промову вислухали присутні стоячи, почім усталено подробиці, звязані з похоронами.

ЖАЛІБНЕ ЗАСІДАННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ УСІХ ЦЕНТРАЛЬНИХ УСТАНОВ У ЛЬВОВІ.

В пятницю, 25. ц. м. в 6. годині вечором відбулося жалібне засідання представників усіх українських національних, як культурних, загально громадських так і економічних установ, присвячене памяти великого громадянина Пок. Михайла Галущинського. Відповідну промову виголосив урядуючий тепер заступник голови „Просвіти" проф. д-р Іван Брик. Промову вислухали присутні стоячи, почім обговорювали справи, звязані з похоронами.

КОМУНІКАТ ГОЛ. ВИДІЛУ Т-ВА „ПРОСВІТА".

Нестало між нами Великого Провідника, Учителя й Громадянина та заслуженого Голови нашого Т-ва бл. п.

МИХАЙЛА ГАЛУЩИНСЬКОГО.

В глибокому горю взиваємо ціле громадянство віддати поклін Тіням Незабутнього Покійника.

На знак нашої жалоби й смутку взиваємо філії й читальні „Просвіти" вшанувати память Покійного Голови жалібними засіданнями, взяти участь у похороні через своїх відпоручників, та здержатися до 10. жовтня ц. р. від влаштовування забав.

Похорон бл. п. Голови відбудеться в неділю, 27. вересня ц. р. в год. 14. з дому жалоби при вул. Чарнецького 24. на Личаківський цвинтар.

Уставка й порядок походу:

1) Шкільна молодь, відпоручники філій та читалень, установи, організації і т. д., що беруть корпоративну участь у похороні, збираються в 1-ій год. попол. на Ринку. Всі особи, що не мусять бути коло дому жалоби, просимо збиратися також на Ринку.

2) Коло дому жалоби (вул. Чарнецького 24) збираються: Гол. Виділ Т-ва, Парляментарна Репрезентація, представники краєвих центральних установ, відпоручники з вінками, хори і духовенство.

Для збереження порядку просимо повинуватися зарядженням впорядчиків.

Просимо українське громадянство Львова і краю, що візьме участь у похоронах бл. п. Михайла Галущинського, підчинятися у всьому впорядчикам. В похоронному поході слід іти чвірками (чи шістками), а не гурмами чи гуртками, як це у нас, на жаль, часто водиться, що викликує у кожної культурної людини просто згіршення. Сподіємося, що похорони пок. М. Галущинського стануть справжньою маніфестацією нашого зорганізованого громадянства і будуть гідним актом вдячности й пієтизму для праці й заслуг Помершого.

ДО ВСІХ ЧИТАЛЕНЬ ФІЛІЇ Т-ВА „ПРОСВІТА" ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

Похорони тлінних останків бл. п. Михайла Галущинського, голови Товариства „Просвіта", відбудуться дня 27-го вересня 1931 р. з дому жалоби при вул. Чарнецького (дім Н. Т. Шевченка) ч. 24.

Виділ філії взиває виділи всіх підчинених читалень разом з членами тих-же читалень, а також усіх членів філії „Просвіти" ім. Шевченка до участи в похоронах.

Збірка читальняних членів з їх виділами і членів виділу філії в ринку коло дому Т-ва „Просвіта" в год. пів до 2-гої.

Виділ Філії „Просвіти" ім. Шевченка у Львові.

*

Замість вінця на могилу покійного голови Михайла Галущинського зложили на Т-во „Просвіта" на свому жалібному засіданні члени Виділу такі датки: д-р І. Брик 10 зол., інж. М. Творидло 10, Вол. Децикевич 10, д-р М. Гнатишак 5, Ір. Павликовська 10, В. Мудрий 5, Л. Турчин 5, Е. Тишинська 5, Омелян Терлецький 5, о. Петро Хомин 5, інж. М. Хроновят 5, Мих. Тараньско 10, Яр. Олтунюк 10, мгр. І. Теслюк 5, д-р Мих. Терлецький 10, С. Магаляс 5 зол.

*

В суботу вечором в годині 6. відправиться над тілом Пок. Мих. Галущинського Панахида.

ПОСМЕРТНІ КЛЕПСИДРИ УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ.

На мурах міста Львова появилися плякати від таких установ: 1) Ц. К. УНДОбєднання 2) „Просвіти", 3) „Дністра", 4) Наук. Т-ва ім. Шевченка, 5) Гол. Ради Українського Католицького Союзу, 6) Видавничої С-ки „Діло", 7) Службовиків „Просвіти", 8) сімї Покійника, 9) Гол. Ради Т-ва Опіки над Українськими Емігрантами, 10) Українськоі Парл. Репрезентації.

КОНДОЛЕНЦІЙНА ТЕЛЕГРАМА ГОЛ. ББ. В. СЛАВКА ПІСЛЯ СМЕРТИ ПОС. ГАЛУЩИНСЬКОГО.

Гол. ББ. В. Славек вислав кондоленційну телеграму такого змісту: „Адвокат д-р Мих. Галущинський, Львів. На руки Пана Доктора пересилаю для сімї пок. Михайла Галущинського слова глибокого співчуття з причини болісного удару. Та важка втрата діткнула також і всіх тих, котрі на чистих і ідейних спонуках його громадянської праці будували надії і на скріплення жадоби згідливого співжиття обох народів.

АРЕШТУВАЛИ СКАРБ. СЛУЖБОВЦІВ.

У скарбовім уряді в Хелмжі у звязку з викриттям надужиття арештували секретаря того уряду та секвестратора. Управителя уряду не могли арештувати, бо він виїхав мабуть у Варшаву. Дальше слідство виявило, що службовики ті кривдили дуже податників.

ПРЕМ. ЛЯВАЛЬ ЇДЕ ДО ВАШІНГТОНУ.

Французька рада міністрів однодушно признала вагу запрошення, яке през. Гувер прислав фр. прем. Ляваллеві. Ляваль дав прихильну відповідь на запрошення.

ПЕРЕХОДЯТЬ ДО УРЯДОВОГО ТАБОРУ.

Льондонські часописи повідомляють, що 20 послів із опозиції Лейбур Парті, у цьому два б. міністри, на днях перейдуть до урядового табору. Це зменшило би можливість оголошення парл. виборів у недалекій будуччині.

На понеділок скликали мін. раду. Здогадуються, що вона ухвалить постанову в справі виборів. Мекдональд вернув у Льондон 25. вересня і вже був на Давнінгстріт. Король приїздить у Льондон у вівторок.

УПАДОК БЕРЛІНСЬКОГО БАНКУ.

Банк С. Шенеберґера й Сп. в Берліні й Амстердамі спинив виплати. Банкроцтво повстало з причини зниження англійського фунта. Кілька інших великих банків бореться з труднощами й не можуть впорядкувати своїх справ. Несподівано підскочили ціни збіжа протягом одного дня на 8 марок на тоні. Запас золота Німецького Банку зменшився протягом останього тижня на 56,000,000 мін. марок.

ОКУПАЦІЯ МАНДЖУРІЇ ПОКІНЧЕНА.

Більшовицькі кореспонденти повідомляють зі Шангаю, що японські війська зайняли всі залізниці в півд. Манджурії і тепер укріплюються в тих околицях. Японці вислали більші війська. відділи на кордони центр. Монголії. Отаман Семйонов приїхав до Мукдену, щоби обговорити з там. владою дальше існування російської еміграції й військової організації в Манджурії.

ТЯЖКО БОРОТИСЯ З ПАЧКАРЯМИ.

Біля Таліна наступив вибух моторового човна, яке вибралося на море для пошукання пачкарів алькоголю. Човно в одній хвилині затонуло, лише капітана врятували рибальське човно. Капітан вибрався негайно знову іншим човном, щоби ствердити причину катастрофи. Колиж човно його находилося на місці катастрофи, наступив знову вибух. Частина залоги й урятований передше капітан затонули, решту врятували. Загалом згинуло 9 людей. Здогадуються, що це була пімста пачкарів, які незамітно на обох човнах підложили годинникові бомби.

НОВИНКИ

— **Конфіската „Діла".** Вчоршане (215) число „Діла" підпало знову конфіскаті. Цим разом пресовий цензор вичеркнув у ньому майже цілу статтю адв. д-ра Остапа Юрчинського з Чорткова п. з. **„Оборона прав рідної мови в гр.-кат. церкві". (ІІІ.),** залишивши в ній тільки розпорядок чортківського староства до греко-кат. священиків з 16. VI. ц. р. Це вже 56-а з черги конфіската нашого органу в цьому році.

— **Підвищення шкільної такси.** Кураторія львівської шкільної округи розіслала обіжник у справі нових шкільних такс і оплат, що обовязують від початку шкільного року, значить, від 1. ц. м. Поза давними вже таксами іспитовими слід тепер наліплювати стемпель за 10 зол. Річна адміністраційна такса виносить тепер 220 зол., отже дотеперішню таксу підвищено на 70 зол. річно. 75. проц. з тих такс дирекції мають пересилати центральній державній касі в розпорядження міністра освіти, а 25 проц. задержувати для себе на покриття шкільних видатків. Адміністраційну таксу мають учні платити у двох рівних піврічних ратах з початком кожного курсу, найпізніше до кінця третього місяця. Від адміністраційної такси можуть бути звільнені: 1) діти бідних родичів або державних службовців, оскільки ті не мають значного маєтку (тоді платять половину) і 2) у випадках цілковитого вбожества, однак у межах 10 проц. загалу учнів даної школи.

— **Реформа адміністрації,** що між іншими справами має стати предметом нарад майбутньої соймової сесії, передбачує скасування воєвідств тернопільського й станиславівського та утворення одного великого львівського воєвідства.

— **Беруться до адвокатів.** Варшавські урядові кола приготовляють проект зміни дотеперішнього права дисциплінування адвокатів у суді. Зачувати, що суддям буде прислугувати далекосягле право дисциплінувати адвокатів, які поводяться невідповідно в судовій салі, а в деяких випадках навіть счеркнути адвоката з адвокатської лісти.

— **Вимовні цифри.** У звязку з економічною скрутою, що відбивається на всіх ділянках життя, впала також фреквенція на львівських трамваях. В останньому місяці перевезено 200 тисяч осіб менше, ніж в тому самому місяці торік.

— **Вечір новітньої фортепяново-педагогічної літератури** відбудеться в середу 30. ц. м. в год. 19.30 веч. в малій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка, Шашкевича 5. У програму входять: реферат на повищу тему п-і д-р С. Лісси, що його виголосить п. Галя Левицька-Крушельницька. Вона ж виконає для ілюстрації реферату відповідні твори як чужих так і **наших** композиторів. Вступ вільний.

— **На виставці АНУМ і українських мистців** у Національному Музею у Львові в неділю, 27. вересня опроваджуватимуть гостей мистці з фаховими поясненнями.

— **Вогонь в друкарні.** У Варшаві на Налевках згоріла друкарня жидівського дневника „Unser Express" зі складом паперу і фабрикою лякерів. Шкоди оцінюють на кількасот зол.

— **Труп дитини в бутлі.** У Варшаві найшла поліція в хаті Леокадії Кухарської в скляному бутлі законсервованого трупа кількамісячного хлопчика. Чоловік Кухарської є постійно в СРСР. Кухарська відмовляється подати якінебудь пояснення. Про цю загадку повідомила поліцію 13-літня дочка Кухарської Софія, яка зізнала, що мати держить у шафі трупа дитини вже кілька літ.

— **З краєвої хроніки.** Омелян Пабиш поранив важко свою любку Володиславу Войтсвичівну з Мразниці, а опісля намагався скінчити самогубством, але його роззброїли. — В громадському лісі в селі Побережі, станиславівського повіту, найшли трупа військового дезертира Яна Пухали.

— **Потруїлися мясом дорізаної корови.** Одному господарові в Глинянах впала корова на якусь заразливу недугу. Він її дорізав і за дозволом оглядача продавав мясо. І всі, що їли мясо захорували, двох братів вже вмерло.

— **Цукроварні на Вел. Україні без буряків.** „Комуніст" подає урядову статистику, що плян копання буряків виконано досі на 8 проц. З причини злої комунікації лише 2 проц. буряків доставлено до цукроварень. „Комуніст" зазначує, що наслідком того загрожує цукроварням недостача сирівців і вони не зможуть виконати постанову пятилітки про цукрову ударність.

— **Нові коробки сірників.** Сірниковий монополь випустив минулого тижня сірники в нових коробках, на яких є намальоване сонце замість дотеперішнього вірла.

— **Відгук крадежі почтових марок на головному двірці у Львові.** Перед апеляційним сенатом відбулася розправа проти Давида Гольцмана і тов. засуджених недавно за крадіж почтових марок на почті головного двірця у Львові. Давидові Гольцманові затвердили заочний присуд на три роки, Нойєрові, Горовітцові й Кастнерові затвердили вироки, а знизили кару Люблінерові з 1-ого року на 10 міс. і Парнесові з 1 і пів року на один рік тюрми.

— **Горять ліси на Сицилії.** Близько Каронії відділи пожежної сторожі й війська намагаються загасити пожежу лісів. Вирубання частини лісу зберегло перед пожежою виниці в околиціх Тессаро. Втрати доходять до висоти кількох мільйонів лірів.

— **Фальшиві образи в Будапешті.** На поліційне слідство покликали в Будапешті торговця образами за продажу фальшивого образу Амерлінга лікареві за суму 1800 пенго. Крамар оправдується, що цей образ купив від невідомої особи, повіривши, що це образ Амерлінга. Поліція догадується, що в Будапешті працює організована шайка для підроблювання мистецьких архитворів.

— **Свято поезії в Японії.** Від 1377 р. оголошує японський мікадо в падолисті кожного року умовини конкурсу найкращого вірша. Дуже давно право участи мали виключно лише члени цісарської сімї, тепер кожний японець може змагатися за вінець найкращого поета. Час складання творів кінчиться 15. грудня кожного року. Вірш мусить бути написаний добрим тушом на папері т. зв. міногамі. Члени цісарської сімї обовязані брати участь в конкурсі й пишуть свої вірші на ще кращому папері кайсай. Минулого року жюрі мало важке завдання: переглянути 30.000 надісланих віршів. Тему означає мікадо: „Сніг на горі Шінго". Члени жюрі вчені й поети вибирають з надісланого 2.000 найліпших віршів, після другого голосування остаються лише ті твори, які одержали принайменше три голоси суддів. З тих кількадесяти віршів лишаються від 7—9, одначе мусять бути між ними вірш самого мікада. Ті вірші доступають чести виголошення підчас О-Ута-Кай, свята поезії, яке відбувається в палаті мікада в Токіо. Опис цього свята принесе завтрішнє число нашого часопису.

— **Спричинника замаху на Мадярщині арештували в Польщі?** В Заверцю біля Кельц арештували мадяра Кісея Лайоша, якого підозрівають, що він брав участь у замаху на поїзд біля Будапешту. При ньому не найшли ніяких документів. Він каже, що йому вкрали документи.

— **Відновлений сніданковий льокаль.** У Львові при Галицькій площі отворено після цілковитої реконструкції відомий широкій публиці сніданковий льокаль п. Йосифа Новака, який є уладжений після найновіших вимог гігієни. Зазначується, що ціле уладження льокалю, як і обслуга мають заспокоювати найвибагливіші вимоги публики. Згаданий льокаль поручається Шановній Публиці, яка досі все з повним довірям відносилася до фірми.

З театру.

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ: *„ВСЕ НА ГАРЯЧО"* — ревія в 14 точках.

Гаряче й весело було вчора на виставі ревії Союзу Українських Артистів. Гаряче, бо саля Лисенка тріщала від натовпу, весело, бо члени цього гуртка подбали не тільки за дотепні скечі, знамениті пародії модних танців то-що, але й зуміли все те виконати так, що публика мала нагоду здорово посміятися впродовж цілого вечора. А такий щирий, здоровий сміх варта гроші, особливо в нинішніх тяжких часах!

З чотирьох виведених скечів найбільше подобався перший — „Балаган" в укладі арт. Сороки. І своїм актуальним змістом, і доброю постановою він розсмішував видців до сліз. З трьох інших, перебраних з чужих ревієвих сценок, „Вікитинський" Гемара був рішуче за порнографічний, коли зважити, що на салі було багато молоденьких хлопців та дівчат, які й найгарячіше оплескували т. зв. пікантні місця. Скечі „Сі ми не хоче" і „Леда" були виконані бездоганно і бавили видців своїм перлистим гумором та весело-трагічними ситуаціями, даючи одночасно гарне поле до попису виконавцям.

З інших точок треба на перше місце поставити виступ п-і Сталникової, що не має мабуть багато собі рівних в інтерпретації наших пісень. Публика слухала її пісеньок із справжньою насолодою та витала овацiйно. Не менший успіх мали її діти: Стефа та Ярема Сталники в танцях з популярних оперетох, а п-во Сороки в пародіях модних танців. Поза тим п. Сорока показався першорядним гумористом у своїх сольових точках. Немало життя й верви внесла в ревію і п. Цесельська своїм танцем.

Конферансієрка п. Залуцького лишала дещо до бажання як під оглядом змісту, так і чистоти української мови; в скечах він був знаменитий.

Музичний супровід був у вправних руках пп. Шлапаків.

І. Н.

З судової салі.

ТРЕТІЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ ЗА ПІДПАЛИ.

Сьогодні (25. ц. м.) до полудня продовжувалися зізнання покликаних прокуратором свідків.

Свід. *Лагоцький* говорить, що Сеник оповідав Серантові про Мигула, як про спричинника підпалу стирт. Про це він доніс поліції, а зробив це так тому, бо як поляк уважав це своїм обовязком. Коли ж оборона звернула йому увагу, що в анонімовому листі так й у слідстві виразно зазначив, що робить це тільки тому, щоби одержати грошеву винагороду, а не з патріотизму, свідок не вміє на це найти відповіди.

Свід. *Серант* ствердкує, що по словам Сеника Мигул признався перед ним до спалення стирт у Граді.

Св. *Сеник* зізнає цілком інакше, як у слідстві, і твердить, що його арештовано й переслухувано тоді як обвинуваченого, а не як свідка. Дальше погрожувано, що буде сидіти, якщо не буде відповідно зізнавати.

Св. *Вацл. Данек*, поліцай, говорить, що слухав Сеника як свідка і Сеник просив свідка, щоби його завів до слідчого судді, який би його зізнання заприсяжнув, аби пізніше не мусів зізнавати перед трибуналом.

Тут слідує довга контроверсія між свідками Сеником і Данеком, що кінчиться внеском прокуратора на придержання Сеника і відведення його до слідчого арешту, що й зроблено.

На дальший внесок прокуратора завізвано ще слідчого судді *Сенкевича*, якого й переслухано ще на деякі обставини.

Свід. *Брон. Козак* оповідає, як Паленицький написав у тюрмі записку („грипс") і казав йому занести до свого батька.

Оборонці д-р Ганкевич, д-р Шухевич і д-р Старосольський поставили низку внесків. На частину з них погодився прокуратор. Трибунал після наради допустив деякі з них, головно за переслухання низки відводових свідків.

Вкінці зізнавали ще *Гречанівський*, вітчим Сокола і *Катерина Сокіл-Гречанівська*, його мати. Вони ствердили під присягою, що в часі пожежі в Удневі їх син не відходив нікуди з дому.

На тому предсідник відрочив розправу до год. 5. після полудня.

Дописи.

ЛЮБАЧІВЩИНА. *(Академія в честь Івана Франка.)* Дня 25. серпня ц. р. відбулася в Любачеві заходом місцевого гуртка студентів святочна академія в честь Івана Франка. Саля місцевої філії „Просвіти" була досить заповнена. Зійшлася майже вся місцева інтелігенція і дехто з доокола, бракувало тільки, на жаль, представників селянства, а з місцевих міщан прибуло теж ледви кілька осіб, головно молоді. Свято пройшло надзвичайно гарно. На програму його зложилося вступне слово, кілька деклямацій, скрипкове сольо, квартет (спів), кілька хорових точок та інсценізація поеми Франка „Великі Роковини". Всі точки виконано виключно студентськими силами з тим, що до виступу в ведення хору запрошено з рядів старшого громадянства проф. Е. Міхаловського. Заслуги гарно уложеній програмі і бездоганному її виконанню на салі

лї цілий час вдержаний був поважний, святочний настрій, а виконавців кожної точки програми нагороджувано гучними оплесками. Свято закінчено відспіванням нац. гимну. — Слід завважити, що попища академ'я — це не одинока імпреза, яку влаштувало студентство Любачева в часі цьогорічних ферій. Не зважаючи на непритожі умовини і часті нарікання старшого громадянства, що довівши до ріжних непорозумінь між собою, само дуже мало займається культурно-освітньою працею в повіті, місцеве студентство, придержуючися традиції попередніх років бере живу участь у всіх ділянках культ.освітньої праці і в самім Любачеві і на провінції.

Місцевий.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 25. IX. 1931. за масло експортове і десерове пріма —'— зол., літру молока 19—20 сот., літру сметани 1·10 зол., копу яєць 5·80 зол.

СПОРТ.

УКРАЇНА—ОЛДБОЇ.

В неділю 27. ц. м. розіграє Україна відплатні товариські мячеві змагання з олдбоями. Весняна стріча закінчилася, як відомо, ремісово. Тепер з огляду на добру форму олдбоїв (минулої суботи перемогли Гасмонею 6:2) мусітиме Україна доложити всіх старань, щоб осягнути добрий вислід. Змагання відбудуться на Цитаделі в год. 11.15 рано.

ЗА МИСТЕЦТВО ЛЬВІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

Перші змагання за мистецтво львівської округи в копанім мячі відбудуться в неділю 27. ц. м. на площі Гасмонеї від год. 9. 30 рано між дружинами: I. СТЕП—КАРМЕЛЮК, II. ДНІПРО (Винники)—СОКІЛ IV. Вступ за добровільними датками.

ЛІҐОВІ ЗМАГАННЯ.

В цю неділю грають за мистецтво Ліґи: Лехія—Висла у Львові, Краковія—Поґонь у Кракові, Варшавянка—Чорні і Польонія—Варта у Варшаві, ЛКС—Гарбарня в Лодзі.

НА ГРИЩАХ ЧЕРНОВЕЦЬ ТА УЖГОРОДУ.

В останнім часі черновецький „Довбуш“ грав зі змінним щастям. М. ін. стратив два пункти у змаганнях за мистецтво Буковини з нім. клюбом „Ян“ (0:1), а в товариських змаганнях з рум. дружиною „Драґош Вода“ вийшов переможцем 2:1 (2:1).

Таксамо підупала ужгородська „Русь“—після початкових успіхів. У змаганнях чсл. аматорів „Русь“ програла з „Братиславою“ на її грищі 5:0, а у себе дома ремісувала з нею 2:2. Знов-же минулої неділі чсл. репрезентаційна 11-ка з Праги перемогла репрезентацію з Ужгороду, в якій були в більшости грачі „Руси“, 5:0 (3:0). А треба знати, що репрезентація Праги, вислана до Ужгороду, не була найсильніша, бо в тому дні чехи розіграли аж шість змагань міжнародного або міжмістового характеру.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Нечинний.

Театр Ріжнородностей:

Субота 27. вересня год. 7·30 вечором „Коли вернешся?“ комедія Могема.

Неділя 27. вересня, год. 3·30 попол. „І що з таким зробити“.

Неділя 27. вересня, година 7·30 веч. „Коли вернешся?“, комедія Могема.

Понеділок 28. вересня год. 7·30 веч. „Коли вернешся?“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Наречена з льотерії“ (Джанета Мекдональд).

ЛЕВ: „Мін-Той“ (Торговля живим товаром у Китаю.)

МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Веселий поручник“ (Моріс Шевальє.)

МІРАЖ: „Грай, цигане!“ й додатки.

ОАЗА: Звукова фільма „Король прощаків“.

ПАЛЯС: Звукова фільма „Чар танґа“.

ПАН: „Індійська гробниця“.

ПАСАЖ: „Атака цепелінів на Льондон“ (Підтяті крила) й додатки.

СОНЦЕ: „Під прапором кохання“ і 2-актова комедія.

СТИЛЕВЕ: „Два серця“, (Люіс Вольгайм) „Клюб бездітних“.

ХИМЕРА: „Жінка, яка ніколи не забудеться“ (Ліль Даговер, Іван Петрович).

УПХА: „Шалений їздець“, „Жінка з бруку“ (Люпе Велез).

Програма радіо.

Неділя 27. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 12·00—14·00 Концерт оперової орх. **Липськ** (259,3) Смичковий квартет. 18·00 „Пасажири землі“, слуховище Гінтера. **Братислава** (278,8) 22·15 Циганська музика. **Бреслав** (325) 18·30 Винобрання 1931 р. 19·00 Пісні Гумоердінга (бас). **Брно** (341.7) 19·00 Словацькі пісні. **Штутгарт** (360,1) 21·00 „Валькірія“, II акт, оп. Вагнера. **Гамбург** (372,2) 13·50 Славні тенори. 20·00 Концерт радіоорх. **Букарешт** (394,2) 21·00 Попул. конц. радіоорх. **Берлін** (419) Концерт фільг. **Харків** (426) 15·00, 20·00 Концерт. **Стокгольм** (435,4) 19·35 Бетовена соната I на скр. і форт. 20·30 Концерт радіоорх. **Рим** (441,2) 21·00 Італійська музика. **Прага** (486,2) 20·00 Концерт орх. чеської фільгармонії. **Міляно** (500,8) 20·45 „Луція з Ламермору“, оп. Доніцетія. **Відень** (516,4) 11·05 Симф. концерт. 20·30 Віденський вечір. **Рига** (524,5) 20·15 Квартет Моцарта. **Мінхен** (532,9) 18·20 Дуо Прель-Аман (цитра і гітара). 19·05 „Аїда“, оп. Верді. **Будапешт** (550,5) 16·50 Конц. муж. кварт. 22·30—23·30 Конц. циган. орх. **Ленінград** (1000) 15·70 Концерт для селян. **Ословьо** (1071,4) 20·30 Концерт радіоорх. **Калюндборг** (1153,8) 22·10 Еспанська музика. **Москва** (1481) 19·30 Концерт.

Понеділок 28. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 18·30 „Чим є Бетовен?“ Е. Мішке. 20·00 Тріо Бетовена (на 2 обої і вальт.). **Липськ** (259,3) 21·00 Симфонія II Бетовена (симф. орх.) **Моравська Острава** (263,4) 16·00 Концерт радіоорх. **Братислава** (278,8) 18·00 Камеральна музика. **Вроцлав** (325) 16·00 Фортеп. музика (Шуман, Гріг). 18·55 Конц. радіоорх. 20·30 „Марта“, оп. Фльотова. 21·40 Симф. Т. Дворжака. **Штрасбург** (345,2) 20·30—22·30 Камеральна музика (Бетовен, Марчелльо, Брамс) **Букарешт** (394,2) 21·00 Камер. музика (тріо Брамса). 22·15 Легка румунська музика. **Соттенс** (403,8) 20·55 Сучасна французька музика. **Берлін** (419) 18·05 Студентська дискусія. 19·35 Вечір танця. 22·15 „Світова кріза перед Союзом Народів“. **Харків** (426) 15·00, 20·00 Концерт. **Рим** (441,2) 21·00 Концерт людової музики. **Беромінстер** (459,4) 18·30 Азійська музика. **Відень** (516,4) 20·00 Арії з опер Верді. **Рига** (524,5) 19·03 Скандинавська музика. 21·30—22·00 Російський хор. **Мінхен** (532,9) 21·10 Давна камеральна музика. **Будапешт** (550,5) 20·40 Концерт радіоорх. Циганська музика. **Любляна** (575,8) 18·30—20·00 Концерт сальон. квінт. **Ленінград** (1000) 18·30 Літературно-музичний вечір. **Калюндборг** (1153,8) 22·05—23·15 Данська музика й поезія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя 27. вересня 1951

Львів (380,7) 10·15 Богослуження з лат. кат. у Львові. 11·35 Місійний відчит. 11·58 Астр. час. 12·10 Симфон. ранок з варш. фільг. 14·00 Комун. метеор. 14·10 „Нахил до практичности“, відчит. 14·25 Скрипк. концерт (Шопен Падеревскі, Венявскі). 14·35 „Бій під Пловцями (в 600 роковини). 14·50 Самохідні перегони. 15·30 „Про курники в зимі“, відчит. 15·50 Людові пісні. 16·00 „Шкідники в рільництві й городництві“, відчит. 16·20 Музика. 16·30 „Пасіка під зиму“, відчит. 16·50 Музика. 17·00 Програма для молоді. 17·30 Музика з грам. плит. 17·35 Популярний концерт. 19·00 Всячина. 19·20 Комун. про плек. коней. 19·40 Музика з грам. плит. 19·55 Комунікат. 20·00 Приємні і пожиточні відомости. 20·15 Вечірний концерт. 22·00 „Враження з Будапешту“. 22·15—22·25 Комунікати. 22·30 Спів. речиталь. 23·05—24·00 Музика із Шкотської каварні у Львові.

Понеділок, 28. вересня 1931.

Львів (380,7) 11.58 Астр. час. 12.10 15.10, 16.00, 17.10 Музика з грам. плит. 13.10, 14.50 Комунікати. 15.25 „Біг на впростець“, відчит. 15.45 Комунікаційний огляд. 16.50 Літерат. гутірка. 17.35 „Про льогічність і нельогічність“, д-р Айдукевич. 18.00 Легка музика з кав. „Гастрономія“. 19.00 Всячина. 19.20 „Наукові підстави спорту“, відчит. 19.40 Почтова скринька. 19.55—20.10 Комунікати. 20.15 „Звукова фільма“, інж. Знанецкі. 20.30 „Тоска“, опера Пучінія, з грам. плит. 22.15—22.45 Комунікати. 22.50—24.00 Легка і танкова музика з Варшави.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

— **Український Наддніпрянський Театр Дир. М. Карабіневича.**

ЩУЦІМ:
26/IX „Запорожець“.
27/IX „Аза“.

СТОПНІЦА:
28/IX. „Аза“.
29/IX „Гриць“.
31/IX „Маруся Богуславка“.
1/X „Вій“.
2/X „Воскресення“.

БУСК:
3/X „Гриць“.
4/X „Вій“.
5/X „Запорожець“.
6/X „Аза“.

Театр у скорім часі **обіде Галичину і Волинь з найновішим репертуаром:** „Сорочинський Ярмарок“, „Бар-Кохба“ і „Ленін“.

Український театр під адм. проводом І. Волощука.

До дня 27. IX. театр грає в Олешицях.

ЯРОСЛАВ:
28. IX. Хмара.
29. IX. Ой не ходи Грицю.

ПЕРЕВОРСК:
30. IX. Хмара.
1. X. Ой не ходи Грицю.
2. X. Циганка Аза.

З Переворска у своїм турне вступить театр на 2 вистави до Перемишля. Репертуар буде оголошений в часописах.

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку Вельмишановним Панам Меценасам: д-рові Лужецькому, д-рові Гарасимові, д-рові Ерденберґерові, д-рові Думінові, д-рові Калуському зі Стрия і послові д-рові Баранові з Тернополя та всім Високоповажаним Паням за батьківську опіку підчас нашого побуту у стрийській тюрмі від 1. XI. 1930 до 28. VI. 1931. Вельмишан. Панам Меценасам: д-рові Шухевичеві, д-рові Старосольському, послові д-рові Баранові і д-рові Лужецькому за успішну й безкорисну оборону в нашому процесі в днях 14.—16. IX. 1931. Вельмишановній Пані Трачевій за матірну опіку підчас нашого побуту у Львові в Бриґідках від 28. VI.—16. IX. 1931. — Політичні вязні: **Ріжко Петро, Боднар Олександер, Лебедович Роман, Грущак Степан, Яцків Василь, Луцик Степан, Найда Юліян, Іванчук Юліян.**

Присилайте передплату!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик, прецизійні, продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони знана фірма **Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5.** 130

КОСІВ к/ КОЛОМИЇ, пансіон Евгенії Лукашевської приймає гостей цілий рік. Ціни знижені. 467 3—3

РУТИНОВАНИЙ КОНЦИПІЄНТ адвокатський, енергічний, працьовитий пошукує заняття від зараз. — Зголошення до Адміністрації під „Ку-б.“. 534 2—2

ВИНАЙМ помешкань, купно та продаж реальностей залагодить Вам найскоріше перше українське бюро посередництва „Космос“, Львів, вул. Академічна 24. I. п. 535 2—3

ПАННОЧКА-КРАВЧИНЯ дістане дешево співмешкання. — Зголоситися до О. Домбчевської, вул. Здоровля ч. 9., в неділю між 10—12 передпол. 538 2-2

ДЯК іспитований, безженний, з теноровим голосом, вправний диригент хору і дутої орхестри шукає відповідної посади. Найрадше приблизно: Стрий-Львів. — Зголошення до Адм. під „Диригент“. 539 2—2

ЗДІБНИЙ студент Торг. Акад., що знає англ., фр., італ., нім. мови, незаможний, пошукує відповідного заняття у Львові для продовжування студій. Може вчити згаданих мов, виконувати кореспонденцію та переклади, навіть лиш за мешкання та удержання — Адм. „Діло“ „Studiens“.

У ВІДНІ вдова по адвокаті поручає гарні великі кімнати з повним удержанням для студенток (-тів). Ціна залежна від числа зголошень. За більшим зголошенням знижка до 23 дол. місячно на всім готовім. — Адр.: О. Левицька, Wien 8 B., Josefstädterstr. 73/6. 549 1—2

АБСОЛЬВЕНТ ҐІМНАЗ. шукає лекції в обсягу ґімназійних клас. — Ласкаві зголошення прошу слати до Адм. „Діла“ під: „Солідний“. 554 1—2

ТОЛОЧУ десені на плюшових плащах навіть старих, знищених; відсвіжую, вишу, переробляю. **М. Волянська,** Львів, Собіського 12, тел. 17—04. 325 5-?

ДО ВИНАЙМУ 4 покої і кухня з повним комфортом. Вул. Вітрякова бічна Цетнаровської Личаків. 556

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Специяліст недуг легенів, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 **Пересвітлення Рентгеном.**

ЛІКАР

Д-р Теодор Решетило

ординує від 1. жовтня в Сокалі

вул. Шевченка (напроти державної поліції)

Конкурс

на директора прив. дів. учит. семинарії „Р. Ш.“ у Львові, вул. Мохнацького ч. 12. — Подання вносити негайно до Головної Управи „Рідної Школи“. 542 2—?

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Кружка „Рідної Школи“ в Тернополі

відбудуться дня 11. жовтня 1931 р. в годині 3. попол. в салі Міщанського Брацтва

Денний порядок звичайний.

Старшина Кружка

Конкурс.

Філія Т-ва „Просвіта“ в Чорткові розписує отсим конкурс на освітнього організатора і філіяльного урядовця в чортківськім повіті. Зголошення з потрібними прилогами слати на руки голови Філії д-ра Михайла Росляка, адвоката в Чорткові. Першенство матимуть петенти, що розуміються на співі й музиці та мають за собою кількалітню практику у веденні освітньо-організаційної праці в інших повітових осередках. Посаду можна обняти від 1. жовтня 1931 р. Платня по умові. 545 1—?

ЛІЖКА металеві ВІЗКИ дітячі

поручає дешево фабричний склад

М. Волковискі

Львів, Коперника 5. Тел. 95—97.

Великий вибір догідні умовини

1826 II-30

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів. Ринок 10